

rørt af, at jeg havde brugt den Vending, at nu, da Skattelovene er gennemførte, og Forsvarsspørgsmaalet er „løst“, er der et Tidspunkt, hvor man uden at bringe Forstyrrelse i store paa Dagsordenen staaende Spørgsmaal kunde gaa til Overvejelse af denne Sag. Det ærede Medlem vil dog ikke nægte, at Forsvarssagen i hvert Fald har faaet en foreløbig Afslutning, og at der i de første 9—10 Aar ikke kan være Tale om at tage den Sag op til fornyet Drøftelse, og det ærede Medlem kan heller ikke benægte Muligheden af, at naar de 9—10 Aar er omme, Forholdene i Europa kan være saa forandrede, Europas Kort være saa omlagt, at der for Øjeblikket ikke er Anledning for os til at komme ind paa en Behandling af denne Sag. Det, jeg har ment, er, at disse Spørgsmaal nu ikke stod i Vejen for denne Sags Drøftelse.

Det ærede Medlem kritiserede Lovforslaget og lod os forstaa, at han ikke kunde tiltræde ret mange af dette Lovforslags Bestemmelser. Det ærede Medlem kunde tiltræde Forslaget om den 4aarige Valgperiode, og han kunde tiltræde Forslaget om Valgret for Kvinder. Ja, Kvinderne i dette Land behøver ikke at bevæbne sig. Ikke blot Regeringen, men alle Partier har nu erklæret sig villige til at yde dem den Retfærdighed, som der efter min Formening tilkommer dem, naar vi gaar til en Revision af vor Grundlov. Men det ærede Medlem modsatte sig at gaa ned med Valgretsaldern til 25 Aar. Det ærede Medlem kunde gaa med til at yde Tjenestefolkene Valgret, men med Hensyn til Folketingets Medlemsantal nedlagde han bestemt Indsigelse imod at gaa til Forslagets tidligere bestemte Tal 129—32. Forslaget her gaar ud paa, at der i det højeste maa være 132 Folketingsmedlemmer, men Spørgsmaalet herom afgøres ved Valgloven. Det, som det ærede Medlem imidlertid først og fremmest modsatte sig, var selvfølgelig Landstingets Sammensætning, og det, som det ærede Medlem absolut fastholdt, var Opgivelse af Valg til Folketinget i Enkeltmandskredse og Indførelse af Forholdstalsvalg ved disse Valg. Med Hensyn til det sidste har jeg derom sagt, at det kan Ministeriet ikke gaa ind paa. Det ærede Medlem brugte den Udtalelse, at det ikke var Hensynet til Valgretten, det kom an paa, det var Hensynet til Folk og Land, som det i første Række gjaldt. Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke gaar ud fra, at han og hans Meningsfæller har Eneret paa at arbejde for,

hvad der bedst baader Folk og Land. Vi kan have forskellige Opfattelser af Midlerne, men det ærede Medlem bør ikke frakende sine Modstandere Ret til at hævde for sig, selv om de er uenige med ham om, hvorledes en Grundlov skal være, at de har Hensynet til Land og Folk som Udgangspunkt for deres Overvejelser.

Det ærede Medlem ræsonnerede som saa, at naar det foreliggende Forslag, hvor Valgretten til Landstinget var lagt i Kommuneraadene Haand, blev gennemført, fik vi, hvad han kaldte et „Oversogneraad“. Ja, det er jo et Stikord, der formodentlig skal benyttes i den politiske Agitation. Alene det, at det hedder Oversogneraad, smager vel meget af Land og maa altsaa i og for sig være ubehageligt for det ærede Medlem. Men hvorfor glemte det ærede Medlem, at der her er Tale om ikke blot Sogneraad, men ogsaa Byraad? Kommunalbestyrelserne i København og paa Frederiksberg, hvor det ærede Medlem hører hjemme, skal ogsaa have deres Indflydelse, men ikke en Gang det kan forsones det ærede Medlem. Han kalder det kommende Landsting et Oversogneraad. Jeg vil dertil sige, at Vejen gennem Sogneraadene til Rigsdagen er ikke den ringeste at gaa. Mange af de dygtigste Arbejdere i dette Ting er netop Mænd, der har gaaet gennem de kommunale Raad og derved er blevne godt hjemme i Arbejdet. De, der ikke har gaaet denne Forskole igennem, har maattet bruge adskillige Aar, før de kom ind i mange Forhold, som de, der har haft Sæde i de kommunale Raad, i Forvejen var fortrolige med. Jeg betragter det derfor ikke som noget afskrækkende, naar det ærede Medlem kalder det nye Landsting et Oversogneraad. Det hedder det ikke i Loven, og det er det i Virkeligheden heller ikke. Det er det kun i det ærede Medlems Fantasi. Det ærede Medlem sagde, at dette Oversogneraad vilde blive dyrt. Hvorfra han ved det, kender jeg ikke noget til. Jeg har tværtimod den Opfattelse, at hvis der virkelig kom en Del Sogneraads- og Byraadsmedlemmer ind i Landstinget, vilde det ikke være den daarligste Repræsentation ogsaa i økonomisk Henseende. Disse Mænd vilde sikkert vise adskillig større Økonomi end mange, der vælges udenfor de kommunale Raad.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at de kommunale Raad altid bestod af ældre, besindige Mænd. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at de som